

25 stycznia 1933 r.

F 426 137/14

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 17301.

Kl. 72 d 19.

Akciová společnost, dříve Škodovy závody v Plzni
(Praga, Czechosłowacja)
i Bohdan Pantofliček
(Pilzno, Czechosłowacja).

Pocisk zapalający, mina, bomba i t. d.

Zgłoszono 18 kwietnia 1931 r.

Udzielono 24 października 1932 r.

Pierwszeństwo: 26 kwietnia 1930 r. (Czechosłowacja).

Przedmiot wynalazku stanowi pocisk zapalający, mina, bomba i t. d., zaopatrzone w zapalnik czasowy, zapalający w pewnej chwili ładunek wybuchowy, który wyrzuca z pocisku ładunek zapalający.

Na rysunku dla przykładu przedstawiono kilka form wykonania wynalazku.

Fig. 1 przedstawia pocisk według wynalazku, który jest podobny do szrapnela, różni się jednak od niego tem, że w głowicy 2 pod zapalnikiem 1 posiada ładunek zapalający 3, z którego płomień przenosi się przez wolną przestrzeń 4 i łatwo przepala-

jącą się tarczę 6 na ładunek wybuchowy 5. Wnętrze skorupy 7 pocisku jest wypełnione oddzielnymi palnymi wycinkami 8, przedstawionymi na fig. 2 w przekroju poprzecznym według linii 9 — 9. Jak to przedstawiono na fig. 1 i 2, środkowy kanał pomiędzy wycinkami znajdującymi się w jednej płaszczyźnie posiada kształt ściętego stożka, którego rozszerzony koniec jest skierowany wdół do dna pocisku, a powierzchnia jest rowkowana. Wskutek tego powstają ostre krawędzie 10 na drodze płomienia ładunku 3, dzięki czemu osiąga

się dobre zapalenie każdego z poszczególnych wycinków, zanim zostanie zapalony ładunek wybuchowy.

W celu osiągnięcia zwłoki można umieścić w przeponie 11 opóźniacz 12, jak to przedstawiono na fig. 3.

W nowoczesnej amunicji może głowica 2 (fig. 4) posiadać materiał zapalający 10, zapalany równocześnie z wycinkami 8 za pomocą płomienia zapalnika 1 przechodzącego rurką 11. Bezpośrednio potem następuje zapalenie ładunku wybuchowego 5, wyrzucającego całą palącą się zawartość z pocisku. W takim przypadku wycinki 8 służą bardzo dobrze do zapalania niezabezpieczonych celów, a głowica 2 posiada dostateczną siłę do przebicia słabo zabezpieczonych celów, jak składnice lub podobne magazyny, gdzie może wzniecić pożar.

Do powiększania działania głowica 2 może być wykonana z metalowego pironu o doskonałych własnościach zapalających składającego się z 92% magnezu, 4% glinu i 3% cynku, a za ładunek głowicy może służyć mieszanina termitowa. Na wycinki zapalające 8 nadaje się jakakolwiek mieszanina pirotechniczna, której skuteczność równa się skuteczności prochu strzelniczego lub termitów, względnie może być na nie użyty bardzo dobrze piron z odpowiednim ładunkiem termitowym.

Bardzo dobrze używać nitrocelulozy lub prochów nitrocelulozowo-nitroglicerynowych, które są łatwo zapalne, palą się dosyć powoli i posiadają dobre własności zapalające. Stosowanie tych związków ma oprócz tego tę wielką zaletę, że mogą być one użyte jako materiał wybuchowy, pobudzany do wybuchu zapomocą detonatora, w którym to przypadku amunicja może być wykonana jako zapalająca lub wybuchowa.

W przykładzie według fig. 5 może np. płomień z zapalnika 1 przenosić się przez dające się nastawiać rozdzielacze 12 albo przez kanały 13 do ładunku wybuchowego

5, w którym to przypadku pocisk działa jako pocisk zapalający, lub też do detonatora 14 kanałem 15, w którym to przypadku pocisk jest wybuchowy.

Dalej płomień może być tak rozdzielany, że przenosi się od zapalnika czasowego 16 przez kanał 17, otwory 18 i kanał 4 do ładunku wybuchowego (fig. 6), a tylko płomień od zapalnika uderzeniowego kanałem 15 przenosi się bezpośrednio do detonatora 14, wskutek czego przy upadnięciu pocisku działa jako granat uderzeniowy.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Pocisk zapalający, mina, bomba i t. d., z wyrzucanym ładunkiem zapalającym, znamieny tem, że materiał zapalający jest umieszczony wewnątrz pocisku warstwami podzielonemi na wycinki, pomiędzy którymi znajdują się kanały o powierzchni rowkowatej, wskutek czego przy przenoszeniu przez te kanały płomienia od zapalnika czasowego do komory wybuchowej pocisku, wycinki te zapalają się równocześnie, względnie przed zapalaniem się ładunku wybuchowego.

2. Pocisk według zastrz. 1, znamieny tem, że w przeponie przed ładunkiem ekstrakcyjnym (5) jest umieszczony opóźniacz (12).

3. Pocisk według zastrz. 1 i 2, znamieny tem, że głowica (2) pocisku jest naładowana materiałem zapalającym (10).

4. Pocisk według zastrz. 1 — 3, znamieny tem, że jego głowica (2) jest wykonana z metalu bogatego w magnez.

5. Pocisk według zastrz. 1 — 4, znamieny tem, że wycinki zapalające (8) są wykonane z prochów nitrocelulozowych, względnie nitrocelulozowo-nitroglicerynowych, z ewentualnemi dodatkami łatwo utleniających się metali, jak żelazo, glin, magnez i t. d.

6. Pocisk według zastrz. 1 — 5, znamieny tem, że jest zaopatrzony w rozdzie-

lacz (12), zapomocą którego płomień z zapalnika (1) przenosi się na ładunek wybuchowy (5) albo na detonator (14).

7. Pocisk według zastrz. 1 — 5, znamieny tem, że jego głowica posiada kanały (15, 17, 18), z których jedne służą do przenoszenia płomienia od zapalnika czasowego do komory wybuchowej pocisku,

drugie zaś do przenoszenia na detonator (14) płomienia zapalnika uderzeniowego.

Akciová společnost, dříve
Škodovy závody v Plzni.
Bohdan Pantoflíček.
Zastępca: Dr. inż. M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

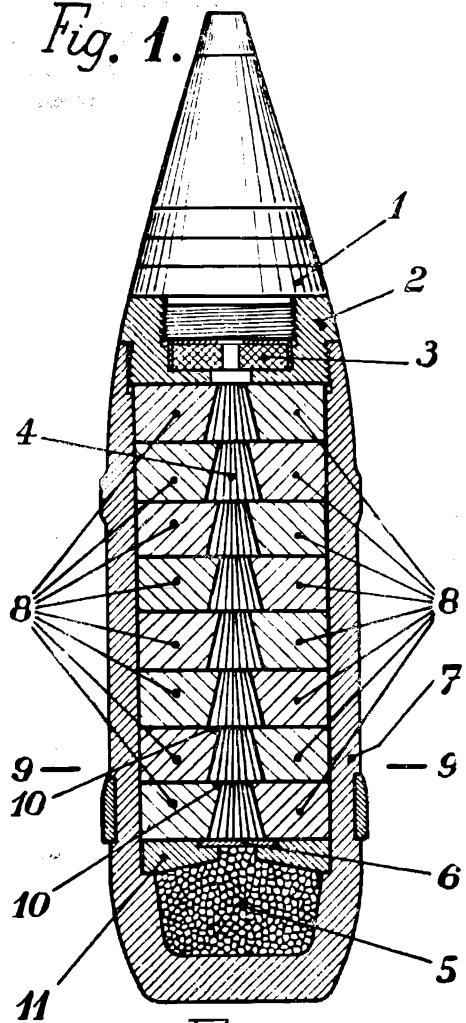

Fig. 2.

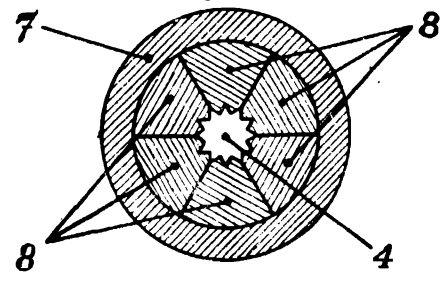

Fig. 3.

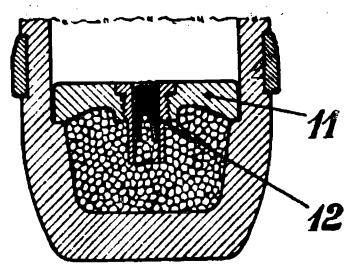

Fig. 4.

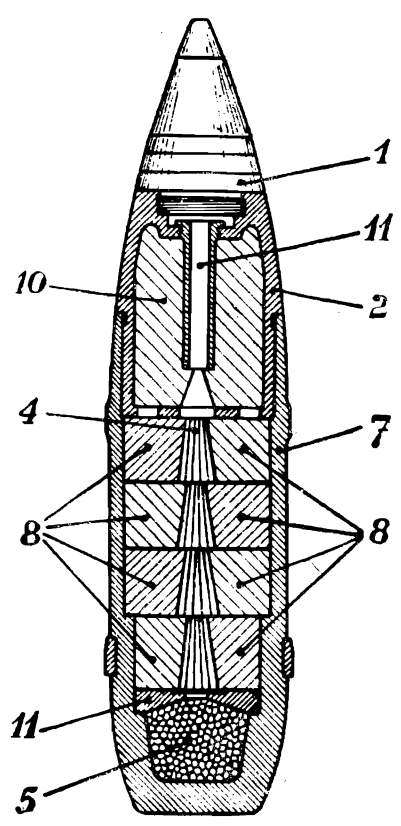

Fig. 5.

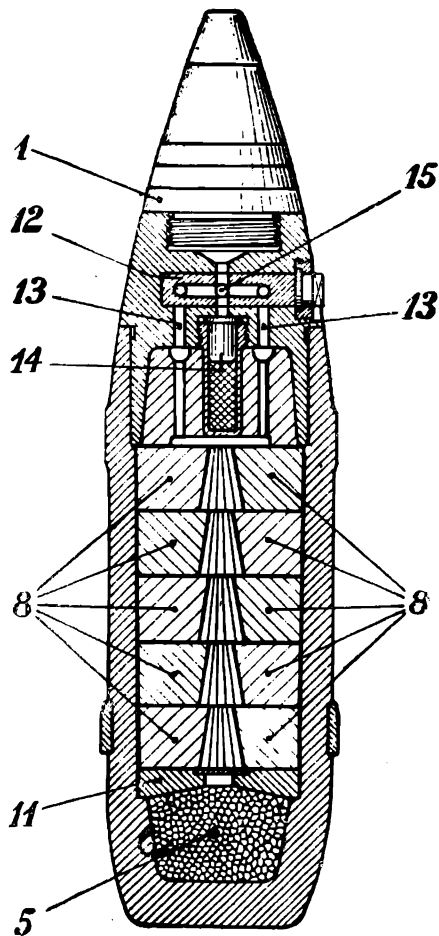

Fig. 6.

